

צלופחים

הצומחים

בקרע

כמו

פרחים

בגינה

במעמקי

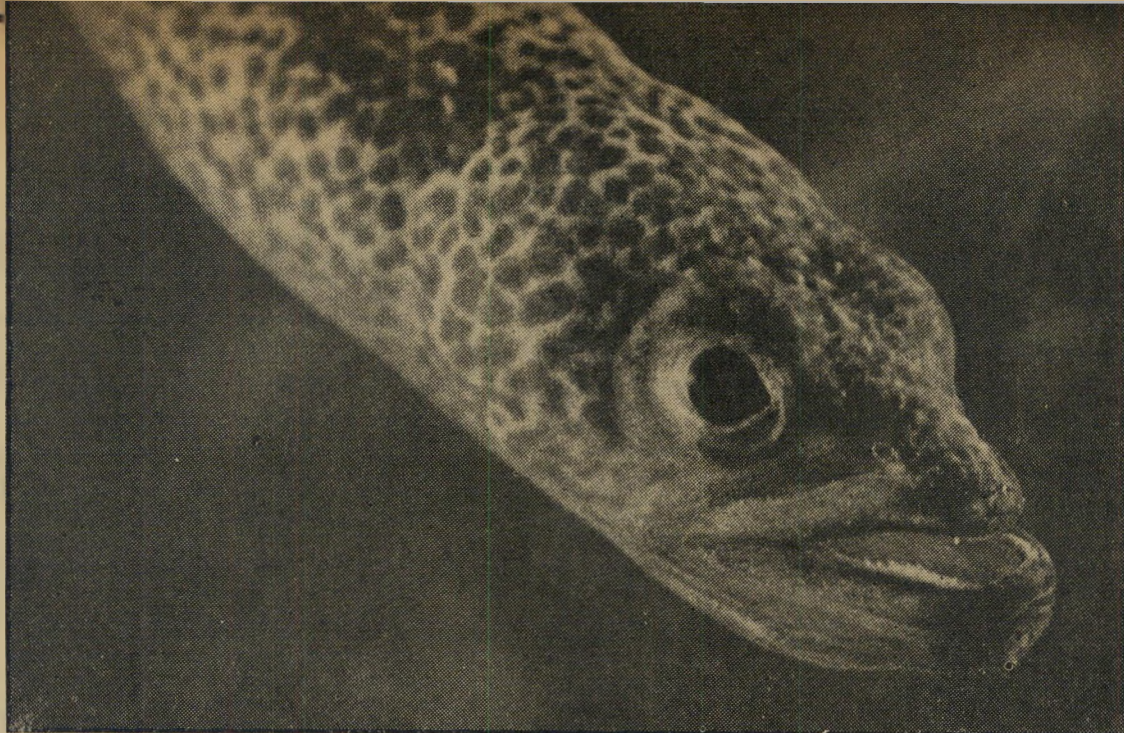
מיפרץ

אילת

נתגלה

אוצר

מדהים:

הפרחים החיים

לאחר שהישראלים הצליחו להשלים כמעט לגמרי את הרס גני האלמוגים שבחופי אילת — באה אמריקאית עם המון ידע בנושא התתימי. וגילתה שיש עוד כמה אוצרות, אותם אפשר לחסל בעזרת נפט, סולר, או סתם אשפה פיקניקית. דוקטור יוג'יני קלארק, מומחית לזואור לוגיה ימית באוניברסיטת מאריילנד, הגיעה לראשונה לאילת ב־64'. המטרה — אותם גנים מיסתוריים, נדירים, אשר הצמחים הפורחים בהם — הינם יצורים חיים: באלפסות של עשרות ולעיתים מאות מטרים, הם עולים מקרקעית־הים החולית, ומשחרים לטרף. למעיינים בסיפרי הי־זואולוגיה של הדוקטורית הם מוכרים כ־בורגזיה סילנרי — צלופח־גנים, בעברית פשוטה. לא מאלה החשמליים המכאיבים. מאותה מישפחה, אבל בלתי מזיקים. לתדהמתה של הדוקטור, נתגלו לאורך חופי סיני 16 גנים פורחים של הדג המשונה — מיספר המקביל כמעט ל-

זהו ריקוד חיזור:
צלופח הזנר כורך
עצמו סביב רעייתו

מיספר של גנים דומים שנתגלו בעולם. בעזרת בעלה, איגור קלטצקו, צלם תתימי, וצוות עוזרים מתלמידה באוניברסיטה, צללה קלארק משך כל קיץ 71', וחקרה שניים מהגדולים בגני־הצלופחים שגילתה.

שניהם בקירבת אילת. האחד ליד מועדון הצלילה אקווא־ספורט של וילי הלפרט, השני כקילומטר וחצי דרומה משם, סמוך למעבדה הימית־ביולוגית של האוניברסיטה העברית.

„את העבודה היינו מתחילים לפנות בוקר“, מספרת הדוקטור קלארק, במאר־ספירסמה בירחון האמריקאי נשיונל ג'יאוגרפיק, „היינו יוצאים בצלילה לפני שעלה השחר, כשבתחילת הדרך אנו מאירים את אפילת המעמקים בורקורים.“ היא ממשיכה ומתארת צלילת־מחקר ל־כיוון גן מיספר 2, זה שליד המעבדה הימית: „מרחוק, באור הראשון, אנחנו רואים אליפסה ענקית בקוטר של כ־200 מטר שמתוכה מודקרים למעלה מאלף ראשים מתנועעים.